

Publicerad 2005-01-12 15:10 av Liisa

Försommarslut

Försommarstad sa Du
och log medan dina ögon såg på mig
Jag hade suttit på fontänens kant
som i väntans tider
och ja
väntat på dig
på dig och det du skulle göra med min själ
Det som skulle göra ont
och det som skulle göra mig väl

Den här kvällen hade du allergi
sommarsnuva
och jag kände sympati
En majmånad där vi båda var i tiden för ensamhetsfobi
men då när vi möttes där på torget
föll ändå kvällen in i en magi

Din hud bar färg av sol
som spår av en lysande dag
även om den tanken för mig då
var relativt vag
Jag hade enormare tankar av allvar då
tankar av rädsla
sorg och kärlek som du aldrig skulle orka förstå

Du tog min hand där
och vi stod stilla och iallafall jag var kär
vid Saltholmen sänkte sig solen då
och dess sista strålar silade sig genom järntorget vitblomstrande träd
och lyste kvällsglittrande på bara oss två

Försommarljus sa Du
och vi började vandra
tysta och tätt genom stadens gator
Vi som ett par
som så många andra

Kom sa Du
jag vill visa dig nåt

och vi klättrade upp för alla trappor
till skanskronans topp
där uppe låg luften i vagg
gräset nytt men oklippt
och våra fötter blev våta av dagg

Tillslut låg vi nakna där på bergets kam
nära och mjukt och inne i varann
Göteborg i nattlig syn
under stjärnor av tinder som blinkade i skyn

Du sa
ibland tror jag att jag älskar dig
och du är det bästa som faktiskt någonsin hänt mig
Jag såg både kärlek och fullkomlig rädsla i din blick
men gav dig bara
som ett spel av osårbarhet
en förstående nick

Du höll mig hårt och log sorgligt mot mig
och talade om alla förbannade mönster
som höll dig ständigt fången
och om tveksamheten i begreppet vi
att det kändes bättre att kalla sig fri
men jag skulle inte ta dig helt på orden
förmodligen skulle det här inte bli sista gången
att platsen var till för oss två
så hit kunde vi ju alltid gå

Den kvällen satt vi länge där
och jag var olyckligt kär
vi var inte längre ett
där vi satt på våran parkett

Du sa
jag håller av dig
av hela mig
Lisa
men det är inte så lätt
och det känns som jag aldrig gör rätt
men lovar att så fort jag kommer sakna dig

skall jag vara ärlig mot mig
och då kommer jag känslorna
visa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Liisa med Poeter.se id #1542 innehar upphovsrätten